

Phẩm 10: XÙNG TÁN PHÓ PHÁP

Đức Phật dạy:

–Này Văn-thù-sư-lợi! Nếu được nghe pháp môn Tu-đa-la sâu xa này thì đồng với gặp Phật xuất thế.

Này Văn-thù-sư-lợi! Nếu được nghe kinh này thì đồng với chứng Tu-đa-hoàn, đồng với chứng Tư-đà-hàm, đồng với chứng A-na-hàm, đồng với chứng A-la-hán không khác. Vì sao? Vì như như ấy không khác vậy.

Lại nữa, này Văn-thù-sư-lợi! Nếu được nghe kinh này, sinh lòng tin hiểu thì đồng với bậc hậu thân Bồ-tát ngồi đạo tràng dưới cội Bồ-đề nhất định thành Chánh giác. Vì sao? Vì pháp môn này là yếu đạo của ba đời chư Phật vậy.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Đúng như vậy! Bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy, như Không chẳng khác, như Vô tướng chẳng khác, như vô nguyện chẳng khác, như như như chẳng khác, như pháp giới chẳng khác, như thật tế chẳng khác, như bình đẳng chẳng khác, như giải thoát chẳng khác, như ly dục chẳng khác. Duy nguyện Như Lai hộ trì pháp môn như vậy, ở thời kỳ mạt thế năm trăm năm sau sẽ khiến kinh này lưu hành khắp Diêm-phù-đề cho các chúng sinh đều được nghe đều được biết.

Lúc Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi thỉnh Phật như vậy, khắp tam thiên đại thiên thế giới tất cả âm nhạc không đánh tự kêu, tất cả cây cối tự nhiên sum suê, tất cả thứ hoa đều đua nở, cả tam thiên đại thiên thế giới chấn động sáu cách, phóng ánh sáng chiếu khắp tam thiên đại thiên thế giới hơn cả ánh sáng mặt trời, mặt trăng. Trăm ngàn vạn ức chư Thiên hơn hỷ vui mừng được chưa từng có, ở trên hư không mưa Thiên hương, Thiên hoa, các thứ hoa, các thứ vòng hoa, hương bột, hương thoa tuôn xuống như mưa mùi thơm ngào ngạt khắp mười phương, trời âm nhạc trời hòa nhã dịu dàng. Tất cả chư Thiên ấy đều vòng tay chấp tay ca ngợi rằng:

–Hy hữu, hy hữu! Pháp môn kỳ đặc, nay đây Đại sĩ Văn-thù-sư-lợi thuyết pháp chúng tôi được nghe, chúng tôi làm phước hội, từ lúc sơ sinh đến nay tái ngộ Diêm-phù-đề chuyển đại pháp luân tại, các chúng sinh có đủ căn lành mới được nghe pháp môn thâm diệu này. Nếu các chúng sinh nghe rồi tin thọ phụng hành thì nên biết họ đã từng cúng dường tất cả chư Phật và cũng đã được pháp nhãn sâu xa. Nếu có chúng sinh nghe kinh điển này mà chẳng kinh sợ chẳng thoái thất, thâm tâm ưa thích thì nên biết người này chẳng phải từ căn lành Nhị thừa mà đến.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nay diêm ứng kỳ lạ này phải chẳng là pháp môn này sẽ lưu hành khắp Diêm-phù-đề trong đời vị lai mà còn mãi chẳng diệt mất sao.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy! Vừa rồi hiện diêm ứng là chỉ để vì kinh này lưu hành khắp Diêm-phù-đề còn mãi chẳng mất.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Bạch Thế Tôn! Ngưỡng mong Phật lại lập lời thành thật cho kinh này lưu hành hưng thịnh chẳng diệt mất tại thế gian.

Đức Phật dạy:

–Này Văn-thù-sư-lợi! Nếu ba môn giải thoát có thể chứng Niết-bàn là lời thành thật thì đời mạt thế năm trăm năm sau kinh pháp này lưu hành tại Diêm-phù-đề hưng

thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Này Văn-thù-sư-lợi! Nếu khổ, vô thường, nếu không, vô ngã là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau kinh pháp này lưu truyền rộng khắp Diêm-phù-đề hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy không có ngã, nhân, chúng sinh, thọ mạng, trượng phu; không có ma-nô-xà, ma-na-bà; không có phiền não; không có thanh tịnh là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau kinh pháp này hoằng truyền khắp Diêm-phù-đề hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy không có sinh tử, không có Niết-bàn, không có tham dục, sân khuể, ngu si, không có danh sắc, không có nhân quả, không có hữu, không có sự biết, không có thân, không có thân chứng, không có tâm, không có tâm quả, không có niệm, không có niệm xứ, không có phát, không có phát xứ; không có sắc, thọ, tưởng, hành, thức; không có nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân và ý; không có sắc, thanh, hương, vị, xúc và pháp; không có Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới, không đoạn không thường, các pháp được nói như vậy là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau kinh pháp này hoằng truyền khắp Diêm-phù-đề hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy không có Tu-đà-hoàn, không có quả Tu-đà-hoàn; không có Tư-đà-hàm, không có quả Tư-đà-hàm; không có A-na-hàm, không có quả A-na-hàm; không có A-la-hán, không có các pháp A-la-hán; không có Bích-chi-phật, không có các pháp Bích-chi-phật; không có Như Lai, không có các pháp Như Lai; không có chứng quả... không lực, không úy, không trí quả, không Thánh chứng; không có Không, Vô tướng, Vô nguyện; không có ly dục xứ, không có được bản tánh, không có bình đẳng, không có chứng xứ, không có tối sáng, không có trót mở, không có bờ giải thoát, không có thứ ngạn và trung gian, không có niệm không có giác, các pháp được Phật nói như vậy là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau pháp môn của kinh này hoằng truyền Diêm-phù-đề lưu hành khắp nơi hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy ở nơi các pháp môn không có chúng sinh tín giải đắc quả tương ứng chẳng tương ứng chẳng hợp, chẳng tan, các pháp như vậy là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau pháp môn của kinh này hoằng truyền Diêm-phù-đề lưu hành khắp nơi hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy chư Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác thuở quá khứ đã nói không có một pháp nào có thể làm cho chúng sinh ở trong sinh tử diệt trừ phiền não được giải thoát Niết-bàn, cũng không chúng sinh có pháp sinh diệt, cho đến không có tội lỗi không xuất không động, như chư Phật quá khứ đã nói, chư Phật vị lai và hiện tại cũng nói như vậy, nếu các pháp ấy là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau pháp môn của kinh này lưu hành Diêm-phù-đề truyền bá khắp nơi hưng thịnh không diệt là lời thành thật.

Lại như lúc Thế Tôn nói pháp này không có Bồ-tát được Tam-muội các Đà-la-ni, cũng không có ngữ ngôn cú nghĩa được chư Phật ấy nói cho đến chẳng nói một câu một chữ, không có người lắng nghe không có người được hiểu, không có người thành Phật, các pháp như vậy là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau pháp môn của kinh này lưu hành Diêm-phù-đề hoằng truyền khắp nơi hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như Thế Tôn nói không có giới thân, không có Tam-muội, không có trí tuệ, không có giải thoát, không có giải thoát tri kiến, các pháp như vậy là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau pháp môn kinh này lưu hành Diêm-phù-đề hoằng truyền khắp nơi hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Như Thế Tôn nói các Bồ-tát chẳng hành bố thí, chẳng trì cấm giới, chẳng tu nhân nhục, chẳng phát tinh tấn, chẳng nhập thiền định chẳng được Bát-nhã, chẳng cầu Bồ-đề, chẳng chuyển các địa, chẳng đạt được Phật đạo, chẳng được mười Lực, chẳng được bốn Vô úy, chẳng được các tướng hảo, chẳng được biện tài, chẳng chuyển pháp luân, chẳng độ chúng sinh khiến được Chánh giác, các pháp như vậy là lời thành thật, đời mạt thế năm trăm năm sau pháp môn kinh này lưu hành Diêm-phù-đề hoằng truyền khắp nơi hưng thịnh chẳng diệt là lời thành thật.

Lúc Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi tuyên lời thệ thành thật, đại địa khắp tam thiên đại thiên thế giới chấn động sáu cách.

Bồ-tát Di-lặc bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nay duyên cớ gì mà thế giới chấn động?

Đức Phật dạy:

–Này Di-lặc! Nay ông không nên hỏi sự kiện như vậy. Vì sao? Vì chúng sinh thời mạt thế căn tánh chậm lụt, tín văn ít nên không thể hiểu, sẽ sa vào đêm dài nghi nạn không an ổn.

Di-lặc bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Mong được nói lên điều đó. Mong Thế Tôn vì lợi ích số đông đại chúng chư Thiên và loài người.

Đức Phật dạy:

–Này Di-lặc! Kinh điển như vậy thuở trước đã có bảy mươi bốn ức trăm ngàn na-do-tha chư Phật Thế Tôn ở địa phương này xưng dương tuyên nói, đều nhân Văn-thù-sư-lợi cùng Thiên tử Thiện Trụ Ý các người hỏi đáp luận bàn.

Bồ-tát Di-lặc bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi và Thiên tử Thiện Trụ Ý này được nghe pháp môn như vậy đã bao lâu?

Đức Phật dạy:

–Này Di-lặc! Quá khứ bảy a-tăng-kỳ kiếp có Đức Phật xuất thế hiệu Phổ Hoa Tối Thượng Sư Tử Du Bộ Thắng Công Đức Tự Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác, Văn-thù-sư-lợi và Thiên tử Thiện Trụ Ý ở chỗ Đức Phật ấy ban đầu nghe kinh này.

Lúc nói kinh này, trong chúng có hàng sa chúng sinh phát tâm Vô thượng Bồ-đề, lại có chúng sinh nhiều gấp bội được an trụ bất thoái chuyển nhẫn, lại có chúng sinh gấp bội nữa xa lìa trần cấu, được Pháp nhãn tịnh.

Đức Phật nói kinh này rồi, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi, Thiên tử Thiện Trụ Ý cùng các Bồ-tát mười phương, chúng chư Thiên, các Tôn giả Xá-lợi-phất, Ma-ha Ca-diếp và chúng Tỳ-kheo cho đến tất cả Trời, Người, A-tu-la cùng tất cả chúng Rồng, Quỷ, Thần... nghe lời Đức Phật dạy đều rất vui mừng tín thọ phụng hành.

